

REDACTIUNEA:

CERNĂUȚI

strada Treimeii Nr. 12 L,
unde sînt a se trimite tot
felul de scrisori și articole.
Epistole nefrancate nu se
primesc.

LUPTA

ABONAMENTELE:

Un an 2.— cor.
Jumătate de an . 1.— „
Un număr . . . 14 bani

Apare:
o dată pe fie-care
lună.

Organul partidului social-democrat muncitoresc din Bucovina.

„Muncitori din toate țările, uniți-vă!

Organizarea lucrătorului.

Lucrătorul răzleț, ca fulgul la suflarea vîntului, e supus fără cruțare bunului plac al stăpînului și al organelor supraveghetoare ale Statului; el trebuie să primească munca în orice condițiuni sau să piară de foame. Din contră, solidarizat, înțeles cu frații săi de muncă, el devine o părticică dintr'o putere cu care nici stăpînii, nici Statul nu mai pot șagui și cu care dinșii trebuie neconțenit să stea la tocmeală și la luptă. Rezultatul acestei tocmeii și lupte sînt înlesniri făcute de stăpîni lucrătorilor — ridicări de salariu, prescurtarea duratei lucrului sau alte îmbunătățiri ale condițiunilor de muncă, fie pentru lucrătorii unei anumite bresle, fie pentru lucrătorii din întregul Stat. Îmbunătățirile dobîndite prin asemenea lupte folosesc tuturor lucrătorilor, pe cînd prin opintirea răzleată a fie-cărui lucrător în parte, ele nu s'ar fi putut dobîndi.

Însă înlesnirile cucerite astfel prin iubire și solidaritate, lucrătorii trebuie să știe să le păstreze, căci aceste îmbunătățiri ale lucrătorilor fiind o micșorare a profitului sau a puterii stăpînilor, stăpînii și chiar Statul, — care nu e decît vechilul stăpînilor — se vor folosi de cel dintîiu prilej de dezbinare sau de slăbăciune a lucrătorilor, pentru a li zmulge concesiile ce li s'au fost făcut. Înțelegerea și solidaritatea dintre lucrători trebuie să fie deci statornice, căci ele sînt trebuincioase nu numai pentru cucerirea de îmbunătățiri dela stăpîni și dela Stat, dar și pentru păstrarea lor neschimbată.

Înțelegerea și solidaritatea statornică a muncitorilor nu se poate obține decît prin organizare. Organizarea este arma de luptă deosebită pentru întreaga clasă lucrătoare.

Pe cît de mari însă sunt foloasele pe cari lucrătorii le pot trage din organizare, pe alît de adevărat este că aceste foloase nu trebuie așteptate chiar de la cele dintîi încercări de organizare. Căci organizarea, ca ori-ce armă, lucrătorii trebuie să învețe a o mînuși, și această învățătură cere răbdare și jertfe.

Luptele contra stăpînilor nu duc din capul locului la izbîndă și ca ori-ce lupte ele pot rămînea adesea fără folos sau chiar să aducă după sine — cînd nu sînt purtate cu destulă pricepere — o înrăutățire vremelnică a stărei lucrătorilor. Toate aceste greutăți însă nu scutesc pe lucrători de nevoia organizării; căci altfel capitalul, care urmărește orbește numai profitul și nu vrea să știe de sănătatea și de viața muncitorilor, i-ar istovi și i-ar stînge. Țările în cari lucrătorii duc o viață mai bună, unde au salariu mai mare și zi de lucru mai scurtă, sînt acelea în cari dinșii sînt grupați în organizații mari și puternice; din contră, în acele

țări unde lucrătorii sînt încă dezbinați și neorganizați, traiul lor e din cele mai mizerabile; ei se istovesc de muncă fără măsură, de mîncare prea puțină și de boale profesionale, iar moartea îi șeceră în floarea vîrstei.

Lupta împotriva stăpînilor, și deci organizarea, e dar în societatea capitalistă o condiție de viață pentru clasa muncitoare. Cu cît mai de vreme vor înțelege lucrătorii această chestie, cu cît mai mare va fi numărul celor întrați în organizații și cu cît mai disciplinați, mai înțeleși între dinșii și mai bine conduși vor fi, cu alît mai de vreme vor culege roade de pe urma organizării și a luptei împotriva jafului nemilos capitalist.

Această luptă împotriva stăpînilor este de două feluri; de aceia și organizațiile corespunzătoare sînt de două feluri: organizații economice și organizații politice. Amîndouă apără interesele lucrătorilor și urmăresc dobîndirea de noi înlesniri și drepturi; amîndouă se îndreaptă contra aceluiaș dușman; se deosebesc însă în căile ce le urmează și în felul organizației.

Organizațiile economice (sindicatul socialiste) cîntînd a stînge într'un mîunchiu pe toți lucrătorii unei bresle, urmăresc îmbunătățirea stărei acestora prin luptă, ca să zic așa, corp la corp cu stăpînii acelei bresle; ele scoposesc dar acele îmbunătățiri pe dată, pe cari le arată nevoia de toate zilele a acelor lucrători, precum urcarea de salariu, prescurtarea zilei de muncă, ateliere sănătoase, purtare omenoasă, plată cinstită și alte asemenea.

Organizațiile politice însă, fără a lăsa într'o parte luptele parțiale pe cari le duc lucrătorii fie-cărei profesioni direct cu stăpînii lor, urmăresc împreunarea tuturor acestor lupte în una singură, a tuturor lucrătorilor și contra tuturor exploatorilor și își pun ca țel înlăturarea răului din rădăcină, adică despoierea omului de către om. Ele sînt deci îndreptate îndeosebi contra Statului, executorul ordinelor claselor stăpînitoare, spre a-l cucerii și dezbrăca de caracterul său asupritor și spre a face cu neputință pentru totdeauna exploatarea (despoiarea) sub ori-ce formă.

Muncitorii au deci nevoie de amîndouă feluri de organizație, căci ele se sprijină și se întregesc una pe alta, alcătîind la un loc cele două ramuri principale ale mișcării de dezrobire a muncitorimeii.

Tocmai acum, cînd cioplitorii de piatră, cărămîdarii și lucrătorii de la ferestruu (tracică) pornesc cu organizația, ar trebui să fie bine sama de cele spuse aici.

Lupta între capital și muncă.

Muncitorii cărămidari au început iar să se miște. Din pricina lipsei de lucru și risipirea organizației au suferit ei anii din urmă peste măsură de mult. Fabricanții au fost redus plata pe 1000 de cărămizi de la 6 cor. pînă la 5 cor. cu toată învoiala din anul 1906, dobîndită prin grevă. Dovada cea mai bună că cu toate întăririle guvernului nici învoiala nu-i de nimic, dacă nu stă dinapoia ei la pază o organizație de breaslă puternică.

Și în anul de față era cînd pe ce să izbucnească iară o grevă (ștraic), dacă nu ar fi stătut cărămidarilor de ajutor oamenii de încredere ai muncitorilor organizați.

Secretarul sindicatelor tovarășul Romulus Dan a condus în fruntea unui comitet ales din mijlocul cărămidarilor negocierile cu fabricanții cu multă dibăcie. Din Viena a fost chemat și tov. dep. Grigorovici care a apărut și el cu tărie interesele muncitorilor. Miercuri în 11 Mai a fost făcută în sfîrșit învoiala nouă cu fabricanții înaintea dregătorilor reprezentate prin consilierul sup. Weinstock și inspectorul de industrie Sack.

Prin învoiala asta s'a pus la cale:

Cărămida făcută pînă la învoială și de acuma înainte se va plăti pe anul 1910 cu 6 coroane mie; pentru anul viitor (1911) se obligă fabricanții a nu scădea din 6 cor. cu nici un ban, pe vreme ce muncitorii sunt liberi să facă cereri noi.

Cărămida trebuie luată în seamă de stăpîn în fie-care săptămînă ast-fel, că începînd de la 5 oare d. a. Simbăta să fie socotiți și plătiți toți lucrătorii.

Năsipul și apa trebuie puse la îndemîna lucrătorilor, de unelte, loc și acoperișuri pentru așezarea cărămizilor are să poarte grijă fabricantul.

Organizația lucrătorilor cărămidari se recunoaște. Întîi Mai e zi de sărbătoare.

Organizația cărămidarilor a hotărît să tipărească învoiala asta, din care am scos punctele cele mai vajnice, în întregime în limba românească, ruteană și polonă spre folosința lucrătorilor.

Nu-i mult, ce au dobîndit-o lucrătorii cărămidari, dar și asta nu s'ar fi putut face fără de unirea lor și fără de ajutorul organizației. Una o știm de acum, că nu mai este adevărat că lucrătorii nu vor avea cu ce plăti cotizațiile pentru organizație, de oare-ce capătă de acum cu 1 coroană mai mult pe mie de cărămidă.

De acuma acela ce nu va trece în rîndurile cărămidarilor organizați va fi socotit de noi de dușman al fraților săi de muncă, de dușman al copiilor săi, căci slăbind organizația va slăbi și puterea muncitorilor față de lăcomia stăpînilor și se vor prăbuși chiar cele dobîndite; iar crescînd organizația, va crește și puterea cărămidarilor în lupta pentru îmbunătățiri și mai prielnice.

Asta să nu o uite cei ce nu sînt încă organizați!

Către muncitorii de la căile ferate.

Membrii organizației capătă — fără plată deosebită — foile lor speciale „Eisenbahner“, „Kolejarz Zelisnycznyk“, iar românii „Lupta“, trimise deadreptul prin poștă. Inșă ca să capete foile regulat, trebuie să fie sama de următoarele: Cotizațiile (plățile de părtașie) trebuie trimise regulat pe fie-care lună înainte, căci cel ce rămîne cu plata înapoi timp de 6 săptămîni nu mai capătă foaia. Ori-ce schimbare a locuinței trebuie adusă la știrea organizației: Ortsgruppe der Eisenbahner, Cernăuți strada Gării Nr. 68.

Spre a putea da povețe tovarășilor în trebile serviciului și a organizației, a fost introdus în localul organizației o orînduire deosebită, ast-fel că în fie-care Joi dela orele 6 pînă la 10 seara și Duminecă dela orele 9 pînă la 12 dimineața se vor afla acolo tovarășii din comitet, Soroniewicz, Faliș și Mareș, cari vor sta la dispoziția membrilor. Cine vrea lămuriri și sfat sau apărare față de o nedreptate suferită trebuie să dovedească prin legitimație că e tovarăș organizat.

Biblioteca organizației este deschisă în orele sus numite și se va afla de față în timpul acela tovarășul bibliotecar Emil Kaminski.

Se pregătește și o bibliotecă ambulantă în limba română, ruteană, polonă și nemțească, ast-fel că cărțile cerute vor fi trimise tovarășilor organizați din Bucovina ori unde ar sta ei.

Cotizațiile (părtașia lunară) este 1 cor. 20 b. și 18 bani pentru fondul de agitație, adecă la olaltă 1 cor. 38 bani pe lună și se trimite regulat prin șec poștal, care trebuie cerut de la organizație.

Cioplitorii de piatră.

Cioplitorii de piatră din Cernăuți au priceput cu timpul că fără arma organizației nici o breaslă nu poate să-și apere interesele sale. Acei dintre ei care au lucrat în țări străine au urmărit felul cum luptă frații lor de muncă de alt neam și au cunoscut că și pentru ei nu este alt chip de scăpare decît strînsa legătură cu cei l'alți lucrători din Cernăuți, intrînd cu toții în organizația lor, adecă în Uniunea lucrătorilor în piatră din Austria.

Chiar acum putem vesti de unele pașuri cari au întreprins cioplitorii de piatră în interesul breslei lor. O deputație compusă de mai mulți cioplitori de piatră, conduși de tov. deputat Grigorovici și de secretarul sindicatelor socialiste tov. Romulus Dan, a intervenit zilele trecute pe lîngă comitetul țării preînd domnului vicemareșal al țării Smal-Stozki un memoriu.

În memoriu acela se cere, că de cite ori va clădi țara un edificiu — și tocmai în timpul de față au să se clădească mai multe spitaturi — să se pue condiție arhitecților întreprinzători că piatră să fie adusă din țări străine în stare necioplită, iar lucru cioplitorului să se facă în țara de lucrătorii noștri, cari o duc foarte greu din cauza lipsei de lucru.

Domnul mareșal a făgăduit că a sprijini cererea asta dreaptă înaintea comitetului țării și provocăm deci pe domni comiteți ai țării să poartă grijă prin o hotărîre în sensul memoriului măcar pe atîta pentru înlesnirea traiului acestor lucrători băștinași. Domni naționaliști din comitet, atotputernicii țării, au acum cuvîntul, după faptă lor îi vom judeca!

Muncitorii de la fereștrău (tracică).

Merge vestea că tracica din Cernăuți se va vinde unui stăpîn nou. Un alt stăpîn — se zice că voevodul leșesc Lubomirski — se pregătește să sugă măduva lucrătorilor de la tracică și bieții oameni auzind de lăcomia deosebită a acestui nou „stăpîn“ umblă acum buimăciți de frică, căci n'au nici sprijin nici ajutor, nefiind organizați.

Bătrînilor li este frică că vor fi scoși din lucru, văduvilor că vor pierde ajutoarele bănești, cari le capătă, bărbaților în plină putere că vor fi storși și mai mult decît sînt storși de stăpînii de față.

Și în cazul acesta lucrătorii au ajuns la unicul mijloc de scăpare, la unire, la organizație, înainte ce va veni lupul răpitor.

Să urmeze numai lucrătorii de la tracică pe calea apucată și va bate și pentru ei un ceas mai bun.

O deputație a lucrătorilor de la tracică, condusă de tov. deputat Grigorovici a căpătat de la domnul prezident al țării făgăduința că guvernul a face tot posibilul ca să nu cază lucrătorii cu venirea noului stăpîn și mai adînc în robie. Noi îi sfătuim pe muncitori să se încreadă mai mult în însuși puterea lor, ce zace însă numai și numai într-o organizație tare prin numărul și înfrățirea celor uniți.

Alegerile din Ungaria.

(Fără-de-legile ciocoimei.)

În timpul de față se fac în Ungaria alegerile pentru parlament. Noul guvern al lui Khuert Hedervary caută cu mijloacele cele mai nerușinate să-și asigure majoritatea. Mai cu seamă muncitorii și țărani sînt prizoniți în tot felul, fiind-că vor să-și aleagă pe oamenii lor de deputați. Și social-democrații români au pus candidații lor și anume tovarășii: Ioan Flueraș, Ioan Mihuș, Isosif Ciser, Sava Demian, Th. Onișor și Aurel Cristea.

Din țărani sînt prizoniți mai cu seamă acei ce nu sînt unguri și în deosebi românii cari au pus candidații de ai lor.

Sînge s'a vărsat la Rudăria, sînge s'a vărsat la Marcoveț, unde au picat și doi morți, iar acum în zilele din urmă s'a vărsat sînge de țaran român în comuna Margineni, unde au picat în urma unui șir de gloante eșite din țevile puștilor jandarmilor 6 morți și alții greu răniți cari se luptă cu moartea.

Mare blăstăm e pentru țara ungurească stăpînirea ciocoilor, care nu vra ca să capete și poporul din Ungaria glăsuirea obștească cum o avem noi.

Dar ce este mai trist și împotriva cărui fapt trebuie să protestăm cu tărie, este trimiterea regimentului nostru de infanterie Nr. 41 din Bucovina în țara ungurească ca să steie de ajutor ciocoilor ungurești în contra poporului muncitor din Ungaria și mai cu seamă în contra fraților noștri români din Ardeal.

Oare la aceia avem noi armată comună, ca să se facă din ea unealtă în mina ciocoimei din Ungaria?

Încete puternicii din Ungaria cu ura de neam, încete cu prigonirea tuturor celor ce țin la neamul lor și facă alegeri libere, atunci nu vor avea nevoie de jandarmi și armată la alegeri.

Poporul nostru român îl știm blind și auzim din raporturile foilor naționaliste românești din Ungaria că și sătenii de neam unguresc au primit în multe sate pe candidații români Vlad și Vaida-Voevod bine, fiind gata să voteze pentru ei. Popoarele lăsate pe sama și placul lor s'ar înțelege ușor, dacă nu le-ar aștia ciocoi, cari trag folos din vrăjmășia popoarelor.

Din România.

Osîndirea lui Jelea.

Jelea este acel lucrător lăcătuș, care a împușcat acum 6 luni în primul ministru din București, Brătianu, sgrîindu-i puțin pielea. Pentru sgrîitura asta a unei piei de ciocoi a fost nenorocitul de om osîndit de jurați ciocoști în ziua de 26 Mai la 20 de ani muncă silnică, iar ciocoiul Brătianu, la porunca căruia au fost împușcați în anul 1907 mii și mii de țărani români, umblă teafăr și liber.

Iată cît plătește în țara românească o piele de ciocoi față de mii de piei de țărani români.

Cînd a fost Jelea întrebata de judecatori din care pricină a împușcat în Brătianu, a răspuns: Am în-

cercat să ucid pe primul ministru, fiind-că el a ucis atîția țărani și din cauza traiului scump.

Iar cînd a fost mamă-sa întrebata ce poate spune despre fiul ei, ea a zis plîngînd că a fost cel mai bun copil al ei, sprîjinind-o ori-cînd din salariul cel mic pe care îl agonisea.

Se cunoaște că omul acesta n'a lovit în alt om din răutate ce din suferință, crezînd că lovînd în ciocoiul ciocoilor va zdrobi clasa ciocoiască. Dacă ar fi ajuns el la cunoștința învățăturilor socialdemocrate el o astfel de faptă nu ar fi putut comite, ce ar fi priceput că nu prin răzbunare răzleață, ci numai prin unirea celor apăsați se poate zdrobi jugul ciocoesc.

Cu prilejul acestui proces a fost încă odată dovedit aceia ce — afară de mișeii de la „Volksblatt“ și „Patria“ — a fost clar pentru ori-ce om cinstit: că Jelea n'a fost pus la cale de socialiști să se răzbune și n'a fost nici cînd social-democrat.

De altfel procesul a fost o comedie rușinoasă, căci nici advocații nici martorii, cari au putut dovedi, că atentatul a fost fabricat la poliție, n'au fost lăsați înaintea judecătorilor.

Originea bulgărească

a „naționalistului“ Iorga.

E un fapt cunoscut. Toți acei cari își leapădă origina neamului devin cei mai strașnici renegați și cei mai fățarnici „patrioți“ ai țării unde se cuibăresc. Ați văzut desigur evrei, cari dotezîndu-se, urăsc de moarte pe foștii lor coreligionari de pînă mai eri. Să-i vezi apoi scoțînd panglice naționaliste pe nas și pe gură și să auzi cum țipă că patria lui e în pericol de a fi copleșită de „jidani“.

Nimic nu e mai scirbos și mai demn de disprețuit decît un asemenea individ, care pentru interese meschine își hulește pe semenii lui.

De multe ori ați auzit cum „românul“ și „naționalistul“, profesorul din București Iorga, zbiară în contra străinilor, denunțîndu-i ca o primejdie pentru poporul romîn și cerînd izgonirea lor din țară. Ați auzit pe acest șarlatan național cu cîtă răutate vorbește de „bulgarul“ Racovski, deși nici nu-i de comparat dragostea ce a dovedit-o tov. Racovski pentru poporul romîn față de neroziile naționaliste ale lui Iorga.

Și cu toate acestea d. Iorga, monopolizatorul „românismului“ și al „naționalismului“ nu e de cît un bulgar de origină. Lucrul acesta stă scris în hrisoave.

Iată citatul în chestie care se poate găsi în Arhontologia Moldovei de Const. Sion, la pag. 116:

„Iorga. Bulgar venit de mult în Moldova cu neguțitorie, s'a insurat la Botoșani, au făcut doi feciori, Costache și Iancu. Cel întii un berbant șiret și fără de caracter, este avocat și favorit al domnului Ghica, cel al doilea scriitor la secția jalobelor pe care acum domnul Grigore Ghica l'a ridicat la boerie“.

Și acum judecați dacă acest individ merită să se mai agite în numele patriei și al națiunei românești. În țara românească veneticii pripășiți de aiurea, ca Iorga, Jecoff, Ținoff etc. își permit să se bată cu pumnii în piept în numele naționalismului și să ceară stîrpirea „străinilor“, iar băețandrii politici din Bucovina aleargă după ei ca vițeii după vacă și numesc pe muncitorii socialiști români „înstrăinați de neam“.

Feliurite știri.

† Tovarășul Michael Silzer

care a fost străjeri de bloc în stația Hliboca a murit în ziua de 7 Mai în spitalul din Cernăuți, lăsând în urmă sa nevasta și 10 copii nemîngăiați. Cine l'a cunoscut pe scumpul nostru tov. Silzer mai de aproape pricepe câtă durere ne cuprinde față de moartea lui. Era un suflet de om, blînd și iubitor de dreptate, o pildă de tovarăș conștient, vecinic luptător nu numai pentru familia sa, dar și pentru interesele organizației noastre. El pe mulți lucrători i-a îndrumat, pe mulți i-a sprijinit în timp de nevoie și prigonire și n'a cruțat nici bani nici sănătate cînd era să se lupte pentru binele fraților săi de muncă. Să-l cinstim, păstrîndu-i o amentire frățească.

Din Budeniț ni vin știri de tot ciudate; cum se vede a fost despoiată comuna pînă la ultimele alegeri de averea ei în mod sistematic. Cîntirumul, care este comunal, se află în stăpînirea bisericii, cu toate că în protocoalele ședințelor comunale nu se află nimic despre un dar făcut bisericii. Tot așa nu se află nimic despre o vînzare de pămînt comunal, situat de amîndouă părți ale drumului, cu toate acestea pămîntul acesta este ținut în posesiune de domnul Burla, care zice că l'a cumpărat de la sat. Vezi bine, darul și vinderea n'au nici o însemnare, căci lipsește un protocol privitor la dar și vînzare, dar și încuviințarea comitetului țării, fără cari nu se poate înstrăina nici un petec de pămînt comunal.

Comuna are deci dreptul să-și iete averea sa îndărăpt, iar comitetul țării să-și facă datoria de supraveghetor pe averile satelor și să urmărească pe speculanți.

Dar și părintele Bucevschi să nu umble cu vicleșuguri cum nu se cade pentru un propovăduitor al moralei creștinești. Cu ce drept cere adecă, și a luat pînă acum, părintele rățile de asigurare pentru biserică din casa comunală?

Rățile aceste sunt a se plăti din veniturile bisericii și nu a comunei! Nelegiuirile aceste trebuie să încete numaidecît, căci comuna Budenițului e destul de săracă, iar biserica gr.-or. nu mai știe ce să facă cu milioanele de coroane care le păstrează în fondul religios.

Poarte mai bine părintele Bucevschi grijă ca să fie sfințită pasca cum se cade, căci bieții oameni au plătit de paște taxa pentru sfințire cum cere legea, iar părintele a stropit aghiasma numai ici-colea de ciudă că n'a luat pe lingă bani și pasca și oul. Oare ce ar zice Christos, dacă ar vedea cum se calcă învățătura sa blindă de lacomii „urmași“ ai săi, cari măsură chiar stropii blagoslovirei după banii mamonului storși de la săraci.

Dar ce poți în fine aștepta de la un preot care nu e, cum cere morala creștinească, apărătorul celor apăsați, ci reprezintă în consiliul comunal al țaranilor pe boer în dauna satului.

Avem nădejde că oamenii din Budeniț vor înțelege să tragă învățături din faptele aceste a vrăjmașilor comunei și că noul consiliu comunal va conduce trebile comunei spre binele satului nevoieș, care destul a îndurat pînă acuma chinuri și batjocuri de la cei puternici.

Recomandăm cititorilor noștri

BIBLIOTECA „LUMEN“

Un număr 15 Bani.

Iată unele numere din cele apărute pînă în timpul de față :

Camile Flamarion: Știința și cugetarea omenească.

C. Dobrogeanu-Gherea: Taras Șevcenco.

N. Vaschide: Ce sunt visurile?

H. Heine: Germania.

Radu D. Rosetti: Trei nuvele.

L. Tolstoi: Știința și Religia.

Ernest Haeckel: Originea omului.

Ch. Darwin: Lupta pentru existență.

L. Tolstoi: Să nu uciți.

C. Dobrogeanu-Gherea: Din trecutul depărtat.

Victor Anestin: Ce sunt cometele?

Maxim Gorki: În Temniță.

Karl Marx: Muncă, Marfă, Bani.

Abonamente: 12 numere (expediate franco)

Lei 150, 25 numere (expediate franco) Lei 3.—. Sumele se vor trimite prin mandat poștal pe adresa editurii „Lumen“, Strada Calomfirescu 7 București.

Citiți și abonați „Viața Socială“, Revistă lunară.

Redacția și Administrația: București, Bulevardul Elisabeta Nr. 27.

Abonamentul pe un an 6 cor.

„Grand Restaurant et Délicatesses“

CERNĂUȚI, PIAȚA PRINCIPALĂ 3.

Sâmbătă 21 Mai s'a deschis Grădina și Pavilionul

anexate la Restaurantul Palatului național. În fie-care seară între oarele 8—12 vor fi concerte muzicale. Se servesc pe lingă mîncările cele mai alese, preparate de bucătari specialiști români și vienezi și vinuri veritabile din podgoriile cele mai renumite din Austria și România, precum și delicioasa bere de Pilsen.

Bufet foarte bogat. Prețurile sunt atît de mici încît exclud ori-ce concurență.

Confort modern. Lumină electrică.

Cu stimă: DIRECȚIUNEA.